

den slags ting dér, og der er det bedre at komme ud på en rigtig arbejdsplads; det er den bedste aktivering, og det er den billigste.

Første næstformand (Ole Løvig Simonsen):
Og så er det hr. Óli Breckmann.

Óli Breckmann (KF):

Hr. formand. For Færøernes vedkommende er dette forslag til finanslov 2002 et historisk dokument. For første gang i 52 år foreslår regeringen et langt mindre generelt tilskud, som det kaldes, til Færøerne for det kommende finansår end for det indeværende.

Færøernes landsstyre har ønsket bloktilskuddet, 356 mio. kr., nedsat og skolevæsenet og den offentlige forsorg overtaget, et forslag, som jeg støtter.

Det nedbragte bloktilskud imødekommer Lagtingets beslutningsforslag om Færøernes folks selvstyre, som vi holder fast i. En stærkt formindsket blok og delvis tømning af hjemmestyrelovens indhold er en stor sejr for os færøske selvstyrefolk, som ønsker resultater i forholdet mellem Færøerne og Danmark, og et nederlag for de politikere, som på Færøerne og her i Danmark har dyrket konfrontation og konflikt som et mål i sig selv.

Landsstyret lagde hårdt ud, lagde op til færøsk suverænitét i én valgperiode. Et højt mål og en hård kurs er på sin plads, først i et forhandlingsforløb imellem to parter, i dette tilfælde det færøske folk og Danmarks regering. Men nu ved afslutningen af denne valgperiode ville det være uklogt at fastholde konfrontationen, at satse alt og risikere at tabe alt.

Der er mange træk i et langt spil skak, siger vi. Færøsk selvstyre beror på økonomisk selvhjulpethed lige så meget som på proklamationer om politisk selvstændighed, der virker kunstige, hvis de bygger på uændret dansk økonomisk bi-stand.

Det reducerede tilskud er en sejr for lagmanden og Folkeflokkens ansvarlige politik over for færøsk velfærd og økonomi, som nu efter krisen er stærk nok til at afse en hel tredjedel af Danmarks hidtidige bidrag til den offentlige færøske økonomi.

Herefter kan Lagtinget budgettere med et dansk tilskud nærmere 500 mio. kr. end en hel milliard som hidtil. 356 mio. kr.s mindre afhængighed af Danmark styrker det færøske folks bevidsthed og vores selvtillid. En tredjedel mindre i bloktilskud er et stort skridt mod fuld økono-

misk selvhjulpethed, som den politiske suverænitét er en naturlig følge af, og fortsat vort endelige politiske mål.

2001 er det tredje og sidste år i den nuværende 3-årige aftaleperiode om bloktilskud, som regeringen og landsstyret indgik efter bankaftalen i 1998 for årene 1999 til i år. Hermed – fra næste år altså – indledes en ny bloktilskudsperiode, hvis varighed man må forvente vil blive nærmere aftalt i løbet af dette efterår.

Tilskuddets størrelse vil formodentlig indgå som del af den nye aftale, men man må regne med, at de værende 620 mio. kr. bliver et loft for det kommende bloktilskud.

Bevillingen til Færøerne på konto 07.32.11 er i år, dvs. indeværende år, 982 mio. kr., og regeringen foreslår ifølge dette forslag dette bloktilskud reduceret til 626 mio. Der bliver altså afsat 356 mio. kr. mindre i bloktilskud til Færøerne fra det ene år til det andet. Det betyder en 36 pct.s beskæring af blokken på kun ét år.

I bemærkningerne til finansloven står der, at fastlæggelsen af bloktilskuddet for næste år på 626 mio. kr. bygger på lagmandens brev af 8. juni i år til statsministeren. I brevet begrundede lagmanden reduktionen på 356 mio. kr. med, at beløbet svarer til de udgifter, som landsstyret herefter erholder ved overtagelsen af skolevæsenet og offentlig forsorg, hvortil staten i dag yder tilskud over blokken, men ikke fra og med næste år. Og tilskuddet er som sagt nedsat på denne baggrund.

Videre bemærkes der i bemærkningerne, at tilskuddet vil blive endeligt fastlagt i forbindelse med den nærmere afklaring af statens tilskud til de områder, som hjemmestyret ønsker at overtage. Og tilskuddet er budgetteknisk videreført uændret i årene 2003-2005.

For Danmarks vedkommende er det reducerede bloktilskud til Færøerne en tilsvarende besparelse, som vi afstår fra, på disse her 356 mio. kr.

Jeg har hørt lange debatter i dag her i Folketinget om beløb, der er langt mindre end denne besparelse på færøskontoen på 356 mio. kr. Og man kan forestille sig, at besparelser af denne størrelsesorden er en undtagelse fra reglen om de offentlige udgifters ustandselige vækst. Sådanne besparelser forekommer kun en sjælden gang, som når f.eks. de militære udgifter skæres ned efter afslutningen af en spændingsperiode.

Man skulle tro, at denne store besparelse var kilde til en vis tilfredshed blandt danske politikere, dansk presse og danske skatteydere. Men